

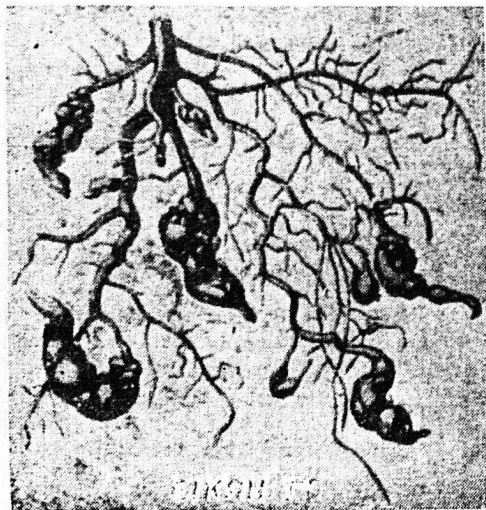
ΚΑΤΙ ΠΟΥ ΕΝΔΙΑΦΕΡΕΙ ΑΜΕΣΑ ΤΟΥΣ ΣΤΑΦΙΔΟΠΑΡΑΓΩΓΟΥΣ ΜΑΣ

Η ΦΥΛΛΟΞΗΡΑ ΤΗΣ ΑΜΠΕΛΟΥ

(ΕΚ ΤΟΥ ΓΕΩΠΟΝΙΚΟΥ ΤΜΗΜΑΤΟΣ Α.Σ.Ο.)

Ἡ φυλλοξήρα εἶναι ἔντομο (εἶδος μελίγκρας) πὸν μεταφέρθηκε στὴν Ἑυρώπη τὸ 1862—63 μὲ κλήματα πὸν φέρανε ἀπὸ τὴν Ἀμερικὴ. Μέχρι τὸ 1900 μεταδόθηκε σ' ὅλη τὴν Ἑυρώπη καὶ σ' ἐμᾶς στὴ Θράκη καὶ Μακεδονία. Μέχρι σήμερα κατεβαίνοντας ἔχει φθάσει μέχρι τὴν Κορινθία καὶ σὲ πολλὰ νησιά τοῦ Αἰγαίου. Τὸ Κράτος ἐφαρμόζει ἀσθηρὰ μέτρα γιὰ νὰ παρεμποδίσῃ τὴν ἐξάπλωσίν της στὰ ὑπόλοιπα ἀμπελοφυτικὰ μέρη, ἀπαγο-

μελίγκρα πὸν διακρίνεται δύσκολα μὲ γυμνὸ μάτι (ἔχει χροῶμα κιτρινοπράσινο καὶ μῆκος μισὸ χιλιοστὸ τοῦ μέτρον). Προσβάλλει τὶς ρίζες τῶν εὐρωπαϊκῶν κλημάτων (σταφίδα, ἀμπέλια), πάνω στὶς ὁποῖες οἱ φυλλοξήρες διακρίνονται σὰν κίτρινη σκόνη. Τὸ ἔντομο μὲ τὸ ρύγχος του ἀπορροφᾷ τοὺς χυμοὺς ἀπὸ τὰ ριζίδια, πὸν στὶς ἄκρες τους, ἀπὸ ἀντίδραση στὰ ταιμπίσματα τοῦ ἔντομου, σχηματίζονται ἐξογκώματα, πὸν μοιάζουν σὰν μύτη (ράμφος) πουλιοῦ, ὅπως φαίνεται στὴν εἰκόνα 1. Τὰ κλήματα δὲν φαίνονται ἂν προσβληθῆκανε ἀπ' τὸν πρῶτο χρόνον, ἀλλὰ ἀπὸ τὸν τρίτο. Τὰ κλήματα γίνονται καχεκτικά μὲ μικρὰ κοντογόνατα βλαστάρια καὶ μὲ λίγα μικρὰ κίτρινα φύλλα. Τὸν πέμπτο χρόνον τὸ κλῆμα ξεραίνεται ἔντελως.

Εἰκόνα 1

ρεύοντας τὴ μεταφορὰ ἀπὸ φυλλοξηριῶσες περιοχὲς διαφόρων φυτικῶν καὶ λοιπῶν εἰδῶν.

Ἡ φυλλοξήρα εἶναι μικροσκοπικὴ

προχωροῦν κυκλικά, δηλαδή γύρω-γύρω ἀπὸ τὸ προσβεβλημένον πρὸς τὰ γειτονικά κλήματα, γι' αὐτὸ καὶ σχηματίζεται μὲ τὸν καιρὸ ἕνας κύκλος